

Sis Ve Yol

– yagmur-kilic · 14 Kasım 2010

Ateş okyanusları yarar geçermiş Mühür vurulmuş göğsüne insanın
Katran karası bir sis eşlik edermiş yollara
Yollar, bencileyin yollar
Nasıl da püskürtüyor kendini nabızlardan
Atıyor mu diye soruyor bir hancı
Asırlık yılların kalbi,
Hala uzanıyor mu km.leri?

Hani bir Cafer vardı
Salyaları altın altın, ufukta pencerelere damlardı
Yumurtayı çığ ekmeğe bulmuş Cafer
Kibrit çalacak maden elleri, uzanmıyor
Çünkü biliyor yaksa, dünya yanacak
Yaksa Cafer, bütün bu tünelleri patlatacak

İstanbul yanaşıyor gözlerine,
Dokunamadığı şehrin sisi oturmuş
Çömeliyor gölgesinde.
Destanlarını,
Bebelerine miras bırakan eskimiş bir kızcağız
Sadece Cafer'in kulağına fısıldıyor şiirlerini
Yeminlerini, antlarını, törenlerini...

Cafer!
Yüzü dumanlı egzoz kokan Cafer
Asırları taşıdı bu yollar kağnılarla
Gidenler,
Kendinden öncekileri yaşamaya ant içmişti
Ve onların ardından başkaları...
Bütün bu canlılar
Nereye ve niçin? Gidiyorlardı.
Bilinen bir yolu yoktu oraya varmanın
Asırları tutuşturup ardına bakmanın
Büyük, çok büyük bir sisti Cafer'i saran
Görmeden yürümek, kör bile değilken

Hem de bu kadar hızlı...

Yollar isli, yollar dumanlı

Yollar hep uzun...

İstanbul Boğazı'nı saran sisin efsanesi
Eritilmiş mumların yeniden yanmasıdır
Ve yitirilmiş umutların yeniden parlaması
Cafer'in, bilmediği İstanbul'a kanat çırpmasıdır.
Onun yarılmış göğsüne şaşmasın kimse
Evliya Çelebi gibi şefaata dilerken seyahat bulan
Ocak dilerken kendini bulan Cafer'in nüshasıdır bu
Bu düşen, öyle böyle bir sis değildir
Bu düşen, şöyle böyle bir sis de değildir

Tek başına sahiplenmek de ne, bu sisi Cafer?

Bütün insanlığın değil mi o?

Varmayacak mı ne de olsa tüm yollar

O büyük sise...

Ben hatırlayamadım bu Cafer'i...

03.11.2010

Salı

Halime Erva Kılıç